

den udelukkende retskyndige Opfattelse og at komme ind under Paakendelse af Nævninger.

Udvalget har derfor til § 122 stillet et Ændringsforslag, som fastslaar, at en Sag, som hører under borgerlig Retspleje, ikke derfor er udelukket fra at betragtes som politisk og derved unddraget Paakendelse ved Nævninger.

Dermed er dog selvfølgelig kun en Forberedelse gjort. Det, som derefter staaer tilbage, er at bestemme Begrebet politisk Lovovertrædelse. At Bestemmelsen sker ved *Lov*, er baade det, der stemmer med Forholdets Natur, og det, der er forudsat ved Grundlovens Vedtagelse (jfr. Grundlovsbetænkningens oven anførte Ord: „Ogsaa dette Begreb kan blive nærmere fastsat ved Lovgivning“). Vel er det ikke let at bestemme Begrebet, men at gaa uden om Vanskeligheden ved at skyde denne Lovgivningsopgave over paa Domstolene vilde være lidet korrekt og derhos neppe godt egnet til at sikre den bedste Løsning af Opgaven. Efter megen Overvejelse stiller Udvalget til § 674 et Ændringsforslag, gaaende ud paa Bestemmelse af Begrebet politisk Lovovertrædelse.

Til samme Paragraf stilles endvidere Ændringsforslag, der gaa ud paa at indsætte Regler for Fremgangsmaaden ved Afgørelsen af, om en Sag skal for Nævninger eller ej, og for den Fremgangsmaade, der skal bruges, naar en Sag er indbragt for Landsret i den borgerlige Retsplejes Former, men det derefter findes, at den bør komme for Nævninger.

Forslaget til § 219 er en nødvendig, eller dog naturlig Følge af Indførelsen ved § 2 af *Læggdommere i Højesteret*. Hermed hænger ogsaa Forslaget til § 220 sammen. — Forslaget til § 258 tilsigter at udvide Bestemmelsen til de Tilfælde, hvor det f. Eks. er en Kommune, der søger Underholdsbidrag. — Angaaende *Forligskommis-*

sionerne og Forligsmæglingen ønsker Udvalget i noget højere Grad end efter Forslaget at bibeholde den gældende Ordning udenfor Kjøbenhavn og Frederiksberg. Hertil sigter dets Forslag til §§ 259 og 260. — Udvalgets Forslag til § 269 er dels af redaktionel Natur, dels begrundet i dets Ønske om at føre Forslaget tilbage til Kommissionsforslaget og den bestaaende Tilstand med Hensyn til *Elds Aflæggelse*. Man kan nemlig ikke følge Ministeren i at henflytte den fra Slutningen af Vidneforklaringen til Begyndelsen. Derved ville Eder i høj Grad mangfoldiggøres, medens Udvalget tværtimod ønsker at indskrænke deres Anvendelse saa meget, som det paa nogen Maade kan forenes med Retsplejens Kray. Hertil sigte endvidere Forslagene til §§ 278, 279, 310 og 775—778.

I Afsnittet om *Eksekution* m. v. er af Udvalget først til § 464 stillet et Ændringsforslag, der udtrykkelig udtaler, at den for Underrettsdomme fastsatte Fuldbydelsesfrist ogsaa er gældende for Domme, der afsiges af Kommunedommeren.

Efter nogle Sprogrettelser i § 485 og § 486 foreslaar Udvalget til § 538 en Ændring, gaaende ud paa ved Tvangsauktion over Løsøre at nedsætte Minimum af *Inkassationssalær* fra 2 til 1 pCt., da det ved store Partier, navnlig Værdipapirer, ellers kunde blive for højt.

Af Udvalgets Ændringsforslag til § 540 gaar det første kun ud paa en Udtryksforbedring, medens det sidste indsætter en Regel, der følges alt efter gældende Ret.

Udvalgets Ændringsforslag til § 580 gaar ud paa at give udtrykkelig Hjemmel for, at Syssemanden, naar der rejses Indsigelse under en *Udpantningsforretning*, og Rekvirenten ikke er mødt, kan udsætte Forretningen, indtil begge Parter komme til Stede.

Ændringsforslaget til § 584 er kun en Sprogrettelse. Det til § 656 væsentlig